

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 454/2026
22.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Маје Ђорђевић, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 428/2024 од 17.10.2025. године и Кж3 24/2025 од 05.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 22. априла 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Маје Ђорђевић, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 428/2024 од 17.10.2025. године и Кж3 24/2025 од 05.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу К бр.328/23 од 15.05.2024. године окривљени АА је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ. Истовремено је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 428/2024 од 17.10.2025. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Врању, пресуда Основног суда у Бујановцу К бр.328/23 од 15.05.2024. године, преиначена је тако што је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци. Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, те да плати трошкове кривичног поступка који су настали пред првостепеним судом, о чијој висини ће одлучити тај суд посебим решењем.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж3 24/2025 од 05.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 428/2024 од 17.10.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Маја Ђорђевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и тачка 4) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи пресуде тако што ће жалбу јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Врању одбити као неосновану и пресуду Основног суда у Бујановцу К бр.328/23 од 15.05.2024. године потврдити, или да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

У конкретном случају, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева у уводу наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца. Међутим, у образложењу захтева, бранилац не наводи конкретно у чему се ова повреда закона састоји, односно на који начин су нижестепени судови у погледу кривичног дела која је предмет оптужбе применили закон који се не може применити, већ с тим у вези у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, односно повреду закона из члана 440 ЗКП, истицањем да се побијана пресуда темељи на претпоставци да је окривљени покушао тешку крађу користећи пајсер за обијање прозора иако са предметног пајсера није изолован ниједан биолошки траг који потиче од окривљеног, уз сопствени закључак да је правноснажна пресуда донета „на бази голих претпоставки“.

Поднетим захтевом бранилац нижестепене пресуде побија и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 4. ЗКП, а с тим у вези истиче да је правноснажна пресуда „апсолутно незаконита у делу одлуке о неурачунавању притвора окривљеном“, супротно одредби члана 63. КЗ.

Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешна оцена доказа, односно повреда члана 440. ЗКП, те повреда кривичног закона из члана 439. тачка 4) ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одреде члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић